

Skønne dage i DKS

- Landsmøde

Et Stemningsbillede ved klinisk underviser Charlotte Fabricius Kragh

Festaften

Så var der pause et par timer, nogle gik tur og andre gik på værelset. Allermest imponeret var jeg dog over alle dem, der gav en hånd med, så borde blev arrangeret og dækket i en fart. Vi fik en skøn middag – og jeg sad ved et bord, hvor vi alle præsenterede os og delte en lille flig af vores liv med hinanden, det var et skønt og berigende øjeblik.

'Vi fik en skøn middag'

'Vi delte en lille flig af vores liv med hinanden' (Se mere på dks.forum.dk)

Jeg sov godt og var beruset af indtryk.

Lørdag formiddag

Lørdag morgen var der morgenmad kl. 8.15 – og kaffen var god og tiltrængt. Der blev derefter lagt op til op til bøn i bevægelse. Jeg ville egentlig gerne være med, men på en eller anden måde blev min urørlighedszone, i allerbedste mening, en lille smule forulempet, - så jeg kunne ikke deltage og jeg sad i stedet og fik morgen KAFFE med Kari.

Lørdagens oplæg var med sygeplejerske Pippa fra England omhandlende arbejdet med unge sygeplejersker og studerende, grupper og frivillighed. Pippa fortalte passioneret om arbejdet i England med grupper for unge og studerende, hvor der nu var i alt 22 lokale grupper.

Vi var ca. 24 i salen som lyttede intenst på Pippas flotte og letforståelige engelske – og gode spørgsmål ind i vores danske kontekst. F.eks.;

What must we stop in order to grow the fellowship?

What must we start in order to grow the fellowship?

Ligeså sagde hun, at vi ikke skulle tale DKS ned, hvilket er en god og rammende pointe. Og kunne vi stryge en tændstik, og sige, hvad DKS står for, inden tændstikken brænder ud, - er vi nået langt.

Jeg forsøgte hele tiden at holde koncentrationen, men jeg var fyldt og mættet af indtryk, så jeg har sikkert mistet mange gode detaljer i oplægget.

Jeg er på mange måder beriget i denne weekend, og er taknemmelig over at have været med og fået et indblik i, hvad DKS er, og hvilke mennesker, der er i foreningen. Jeg er ikke på nogen måde skræmt og tror, jeg har mod på et gensyn med alt det skønne – og blive klogere på det ikke skønne, der ikke altid giver mening. Måske det er mindre meningsløst, hvis man tør give sig hen... og tro.

Skønne hilsner fra Charlotte Fabricius Kragh.